

Po stopách Potopy. Na Orave

Región Orava sa vyznačuje vysokou pôrodnosťou, nízkou rozvodnosťou. Ľudia pracujú zodpovedne, svedomito a s vysokým pracovným nasadením. Tieto kladné vlastnosti Oravcov nepochybne pramenia vo veľkej miere aj z nefalšovanej, nepredstieranej viery v Boha. Svätí koscí z Oravy šli pred kosením polí a lúk do kostola na omšu. Okrem svojich polí a lúk pokosili aj pol Slovenska.

Príspevok o Potope nech je povzbudením, aby sa kladné vlastnosti ľudí udržali a posilnili.

Noe, krkavec a holubica

Z pohľadu večnosti došlo ku Potope sveta iba nedávno. Ľudia na Zemi boli takí skazení a zlí, že Boh sa rozhneval a rozhodol sa ich vytopiť.

O tom, že Potopa sveta nebola iba bežná potopa, hovorí záznam z Noemovho denníka. Slová Pána Ježiša Krista, zachytené v evanjeliách, potvrdzujú, že existoval Noe, Koráb i celosvetová Potopa. Žalm 29:10. Marek 24:38, Lukáš 17:27, II. Petra 2:5. V 480-tom roku života Noemovho (ŽN) navštívil Noeho boží posol. Oznamoval mu, aby vystavil koráb. Určil mu aj rozmery. Prikázal mu urobiť zásoby potravy pre zvieratá i ľudí, ktorí mali byť na tejto lodi zachránení.

Noe venoval všetok svoj čas i majetok na stavbu lode. Oženil sa neskoro. V tom čase bolo už umenie nájsť nevestu, ktorá by nebola skazená. 10-teho II. r. 600 ŽN ho boží posol upozornil, uistil, že o 7 dní zošle Boh na zem Potopu. 17.II. r. 600 ŽN, keď už bol so ženou a rodinou v korábe, prišiel príval vôd Potopy na Zem. Príval vôd Boh usmerňoval do pevninového kotla, ktorý v tom čase ešte nebol rozdelený na svetadiely. Viď. I. Moj. 1:9, I. Moj. 10:25. Pevninský kotol vytvoril Boh v treťom, stvoriteľskom dni vyvrásnením blokov zemskej kôry, ktorá sa do tých čias nachádzala pod vodnou hladinou. Pevnina bola po Potope rozdelená na svetadiely v priebehu približne 239 rokov, za dní Peléga, syna Héberovho. Príval vôd z nebies, z priestoru MEDZI VODAMI, trval nepretržite 40 dní a 40 nocí. Zdroj vody nepochádzal z atmosférických zrážok, ale zo žriedla VELKEJ PRIEPASTI. I. Moj. 7:11. Ako bolo utvorené žriedlo VELKEJ PRIEPASTI? V prvý stvoriteľský deň stvoril Boh svetelný a tepelný zdroj. V druhý deň stvoril PRIESTOR MEDZI VODAMI. Oddelil vody od vôd, ktoré zostali na Zemi. Priestor ohraničený vodou nazval Boh nebesami. I. Moj. 1:6,7,8. Miesto, kde sa oddelená voda nachádza, nazvali astronómovia kometárnymi pásmami. Kým nebol stvorený svetelný zdroj, bola všetka voda na Zemi v podobe ľadu. Na povrchu ľadového panciera bola tma a teplota okolo mínus 270° C. Prvý verš, v prvej kapitole Genezis je iba

nadpisom kapitoly. Rozbor ostatných veršov hovorí, že kniha podáva správu o stvorení SLNEČNEJ SÚSTAVY a života na Zemi.

Keď vodná hladina kulminovala, dosiahla maximum, siahala 7 metrov nad najvyššie bloky vyvrásnenej pevniny. Vyššie siahali už iba ľadové bloky, ktorými bola pevnina obkolesená. Dňa 27. IV. ŽN prestalo pršať. 17-teho VII. r. 600 ŽN pristál koráb na svahu Ararátu. Stalo sa tak po 150 dňoch od začiatku Potopy. Z tohto údaja vyplýva, že predpotopný mesiac mal 30 dní a rok mal 12 mesiacov.

Pri Komjatnej po oboch stranách poľného kríža možno nájsť množstvo riečnych kameňov.

Foto: (fz)

Aj z ostatných údajov vyplýva to isté. I-vého X. r. 600 ŽN sa ukázala pahorkatina pod Ararátom. O 40 dní neskôr, 10-teho XII. r. 600 ŽN vypustil Noe na prieskum krkavca. Krkavec je do dnešných dní symbol zlej predtuchy a katastrof. Krkavec prilietal a odlietal. Hostil sa na zbytkoch uhynutých zvierat. O 7 dní neskôr, 17. XII. r. 600 ŽN vypustil Noe na prieskum holubicu. Holubica zaletela na miesto, kde predtým žil Noe. Nenašla miesto, kde by mohla zosadnúť. Vrátila sa späť do korábu. Noe nechal holubicu 7 dní oddychovať a 24. XII. r. 600 ŽN ju vypustil druhý raz. Vrátila sa k nemu až večer. Doniesla v zobáku listok z olivy, olivovníka. Podľa toho Noe vedel, že južne od Ararátu, vo vzdialenosti okolo 500 km, už rozkvitli stromy. Olivovník je do dnešných dní symbolom plodnosti, blaho-

bytu a mieru. Dá sa mu v teplom prostredí. Je dlhoveký. Prežije aj na skalnatých, vápenatých, priepustných pôdach. Platónov olivovník v Akadimovom háji je starý okolo 2000 rokov. O ďalších 7 dní, t. j. I.I. r. 601 ŽN vypustil Noe oddychnutú holubicu znova. Nevrátila sa, ale ostala v mieste svojho predpotopného bydliska. Vtedy už mala dosť potravy. 27. II. r. 601 ŽN, keď už zarodila vegetácia a bolo dosť potravy pre zvieratá i ľudí, prikázal Boh Noemovi, aby vyšiel z korábu von. Boh upozornil Noeho, že po Potope sa veľa vecí zmení. Od času Potopy sa na planéte striedajú ročné obdobia. Pol roka je dlhší deň a pol roka zase noc. Od Potopy sa pravidelne strieda leto a zima. Klimatické podmienky pre rastliny sú horšie. Výživná hodnota jedlých plodov je nižšia. Preto dovolil jesť Boh aj odkrvené mäso zvierat. I. Moj. 9:4,3. Moj.3:17. 3. Moj.

Svahový zárez rýchlostnej cesty v Oravskom Podzámku.

Foto: (fz)

oblastiach. Teplota na póloch bola podstatne nižšia, ako je to dnes v Antarktíde. V tom období neexistoval Golfský prúd, ktorý priaznivo vplyva na podnebie škandinávskych krajín.

Stopy Potopy aj v Istebnom

Časti pevniny, vystavené trvalému chladu, sú premrznuté do hĺbky vyše 100 metrov. Je to večnája merzota. V oblastiach večnej merzoty, v nánosoch hliny a kamienka, ktoré sú na ľadových blokoch, sa občas, v letnom období, odkrývajú zbytky uhynutých mamutov. Mamutie zvyšky sú tak dokonale zakonzervované, že sa uchovali doteraz. Niektoré zvieratá majú ešte trávu v papuliach. Zvyšky mamutov boli nájdené na Sibíri, Aljaške, v Severnej Amerike. Na Slovensku sa našli roztrúsené pozostatky v Ružomberku, Komjatnej, v Istebnom i okolo Prievízde. V riečnych naplaveninách sú nachádzané predovšetkým zvyšky kopytníkov a zvierat, ktoré sa nevedeli vyslobodiť z vegetačných bariér. Kostry dravých zvierat sú nachádzané v jaskyniach a priepastiach. V mútnych, studených vodách hynuli aj krokodily. V jaskyniach a travertínoch sa našli aj časti ľudských kostier a ich nástrojov. V priebehu Potopy si každý chránil holý život. Čo ho ťažilo, odhodil. Odhadzovali aj bronzové meče. Našli sa v travertínoch

v Liptovských Sliačoch, v Radičinej, v Martinčeku a v Istebnom. V jaskyniach a travertínoch boli nájdené zvláštne typy ľudských lebiek. Napr. v Gánovciach a v Liskovskej jaskyni, pod Mníchom. Veľmi zachovalú lebku dali do múzea v Budapešti, no za vojny bola zničená. Lebky neandertálskeho typu nepatria polopeciam. Vyskytovali sa pred Potopou a aj dnes sú takí ľudia. Najviac sa vyskytujú v Ázii a na Strednom východe. Majú vysokú, mohutnú postavu a fenomenálnu silu. Sú to muži POVESTNÉHO MENA. I. Moj. 6:4 Rovnaký typ lebky mohol mať Goliáš z Gátu, Samson, Orested, syn Agamemnonov, Taras Buľba, Ilia Muromec i Ezau, brat Jákobov. Ezau sa narodil osrstený od hlavy do päty. V dospelosti sa živil lovom. I. Moj. 25:23, 27:11. Ezau bol mohutný a väčší. Jákob sa ho bál. Uvedený typ ľudí máva aj po 6 prstov na rukách i nohách. Je vysoký 213 centimetrov. Rus, Nikolaj Valujev, profesionálny boxer, má ten istý typ lebky. Takí ľudia žijú aj na Slovensku. Často som počul hovoriť o obrovi z Dolnej Bzovej, pri Podkriváni. Dokázal naložený voz dreva nadvihnúť na chrbte a otočiť na ceste o 180° C.

Potopa dala tvár Oravskej kotline

Ak sa niekto niekedy prejde z Chocholova smerom na Suchú Horu a nevyhne sa

Riečne kamene a hlina odkryté pri radovej výstavbe v Oravskom Podzámku.

Foto: (fz)

obrobeným poliám, zistí, že v tejto oblasti je mnoho riečnych kameňov, ktoré boli za Potopy naplavené zo severnej strany Vysokých Tatier. Tieto naplaveniny sú rozsiahle. Dosahujú miestami hrúbku aj 50 metrov. Riečne nánosy vyplavil za Potopy Čierny Dunajec. Časť jeho vôd sa v priebehu Potopy prelievala do povodia Oravy.

Oravská kotlina bola v priebehu Potopy hydrogeomorfologicky vymodelovaná do dnešnej podoby. Zreteľné štrkové naplaveniny boli odkryté pri budovaní cestného obchvatu v Oravskom Podzámku. Ľahko ich možno nájsť nad svahovým zárezom i pod nim. Nad svahovým zárezom siahajú až do lesa, nad rezerváre vody.

V Dlhej nad Oravou som našiel riečne štrky na cintoríne i naproti železničnej stanici, na Studničkách až do výšky 35 - 40 metrov nad hladinou rieky Oravy.

Mohutný, rýchly vodný tok Oravy v priebehu Potopy v smere hlavného toku všetko bral a po stranách nanášal, vyplavoval. V príbojových miestach vodný živel vybrúsil horniny až na kameň a v zátočinách ich ukladal. V zátočinách sú naplavené hliny. Čím väčšia zátočina, tým viac usadených hlin. Riečne nánosy nachádzame na predtým vyvrásnených, tektonických blokoch zemskej kôry. Odtok vody bol po Potope podstatne pokojnejší. V odtoku vody bránili aj mnohé, vegetačné bariéry. Boli vytvorené z podmýtych, vyvrátených, predpotopných stromov, čo rástli v okolí riečnych koryt a potokov. Vytvorili sa v Kraľovianskej tiesňave, poniže Párnice i ďalej poniže Kraľovian, pri Krpel'anoch. Svedčia o tom riečne štrky na vrškoch medzi Komjatnou a Žaškovom. Na Lopate pri Komjatnej, vpravo i vľavo od poľného kríža, sa dajú nájsť riečne kamene. V týchto miestach sa v priebehu Potopy pretláčal Váh s riekou Orava.

František Zubaj

autor je členom Slovenskej biblickej spoločnosti